

Ὁ Κύριλλος ὁμοως βαρέως φέρων τὴν ἥτταν δὲν ἔπαυε πάντα κινήων κατὰ τοῦ Ἀθανασίου λίθον· οἱ ὀρθόδοξοι εἶχον διαμοιρασθῆ εἰς δύο ἀντίπαλα στρατόπεδα, καὶ οἱ Λατίνοι ὠφελοῦμενοι τῆς διαίρέσεως ἀνετώτερον ἐξεπλήρουν τὴν πρόθεσίν των. Ὅθεν μετὰ πολλὰς διενέξεις ἀπεφασίσθη ἵνα ὁ μὲν Ἀθανάσιος λάβῃ τὴν ἐπαρχίαν τῆς κατὰ Συρίαν Βεῤῥοσίας (Χαλεπίου), ὁ δὲ Κύριλλος μείνῃ ἐν Δαμασκῶ πατριαρχεῖων. Τῷ 1724 ἀποθανόντος τοῦ Κυρίλλου, ἔμεινε μόνος πατριάρχης Ἀντιοχείας ὁ Ἀθανάσιος, ὅστις καὶ ἀπέβίωσε τῷ 1728 ἐν Χαλεπίῳ φαρμακευθεὶς, ὡς λέγεται, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ λατινοφρονησάντων, καὶ πατριαρχεῦσας ψιλῶ μὲν ὀνόματι χρόνους 24, πράγματι δὲ τέσσαρας, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυρίλλου. Πρὶν δὲ ἀποθάνῃ διάδοχον κατέλιπε τὸν ποτὲ διάκονον αὐτοῦ Σίλβεστρον, ἀδείξ τούτου ἐν τῷ Ἀγιωνύμφῳ ὄρει τότε ἀσκητεῦντα (1).

Ὁ Ἀθανάσιος ἦν, ὡς λέγει Προκόπιος, ἀνὴρ εὐσεβῆς, εἰδήμων τῆς ἐλληνικῆς καὶ ἀραβικῆς γλώσσης, καὶ λίαν τετριμμένος περὶ τὰς γραφάς.

Συνεστήσατο ἐν Χαλεπίῳ Ἀραβικὴν τυπογραφίαν, ἐξ ἧς ἐξεδίδοντο διάφορα συντείνοντα εἰς στερῶσιν τοῦ ὑπὸ τῆς προπαγάνδας ἐνοχλουμένου ὀρθοδόξου ποιμνίου. Προῖον τῶν πισστηρίων ταύτης γνωρίζομεν μόνον τὴν ὑπὸ Βρουνέτου (2) μνημονευομένην ἀραβιστὶ μετάφρασιν τοῦ Ψαλτηρίου, ἐκδοθεῖσαν τῷ 1706.

Ἔγραψεν ὁ Ἀθανάσιος—Ἱστορίαν τοῦ πατριαρχείου Ἀντιοχείας ἀπὸ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου μέχρι τοῦ 1702. Τὸ ἐλληνικὸν πρωτότυπον δὲν ἐξεδόθη, λατινιστὶ δὲ μετάφρασις ἐτυπώθη ὑπὸ Κολλαρίου (Supplem. Lambecii Comment. I, 454).

—Ἀποκρίσεις εἰς Κ' κεφάλαια κατὰ τῶν καλδαιστικῶν. (Ἐξεδόθησαν, κατὰ Ζαβίραν, ἐν ἔτει 1673 ἐν Δαμασκῶ, μεταφρασθεῖσαι καὶ γαλλιστί).

—Βίον τοῦ ἁγίου Χριστοδοῦλου τοῦ κοινοβιάρχου τῆς ἐν Πάτριῳ μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. (Συνεγράφη τῇ 1727).

Γεώργιος Ὑπομενάς.

Ἐγεννήθη ἐξ εὐγενῶν ἐν Τραπεζοῦντι, καὶ παρὰ Κωνσταντίνου Βασιλέως ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας σταλεὶς εἰς Πατάβιον ἐσπούδασε τὴν ἰατρικὴν καὶ φιλοσοφίαν, καὶ ἐστεφανώθη τῷ 1708. Διάφορα ποιημάτια

ναχος, ὅστις ἐπὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ εἰς ἀρχιερέα, καὶ ἐπὶ τοῦ προβιβασιμῶς εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον μετωνομάσθη Εὐθύμιος Δ'.

(1) Κωνσταντίου πατριάρχου, περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πατριαρχευσάντων (Ἀνέκδοτον).

(2) Brunet, Manuel du Libraire.

